

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 5Co/408/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612214068  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7612214068.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. v skratke SLSP, a.s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, právne zastúpeného BBH advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Gorkého 3, IČO: 36 713 066, proti žalovaným 1) U. G., G.. X.X.XXXX, K. A. G. Z., W. Č.. XX a 2) V. G.C., G.. XX.X.XXXX, G. K. P. X, zastúpenej opatrovníkom pre konanie B.. Z. L., Z. A. Ú. U. A. P., o zaplatenie 985,87 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 5C/68/2013-134 z 11.7.2013

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vyslovil, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 67,70 € s 8,80 % riadnym úrokom ročne zo sumy 67,70 € od 4.7.2012 do zaplatenia a s 8,00% úrokom z omeškania ročne zo sumy 33,85 € od 4.7.2012 do 21.7.2012, zo sumy 33,85 € od 4.7.2012 do 21.8.2012, zo sumy 33,85 € od 4.7.2012 do 21.9.2012, zo sumy 33,85 € od 4.7.2012 do 21.10.2012, zo sumy 33,85 € od 4.7.2012 do 21.11.2012, zo sumy 33,85 € od 4.7.2012 do 21.12.2012, zo sumy 33,85 € od 4.7.2012 do 21.1.2013, zo sumy 33,85 € od 4.7.2012 do 21.2.2013, zo sumy 33,85 € od 4.7.2012 do 21.3.2013, zo sumy 67,70 € odo dňa 4.7.2012 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a súd v prevyšujúcej časti žalobu voči žalovanému v 1. Rade zamietol.

Vyslovil, že žalovaná v 2. rade je povinná uhradiť žalobcovi sumu 918,17 € s 8,80 % riadnym úrokom ročne zo sumy 587,73 € od 4.7.2012 do zaplatenia a s 8,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 33,85 € od 22.7.2012 do zaplatenia zo sumy 33,85 € od 22.8.2012 do zaplatenia, zo sumy 33,85 € od 22.9.2012 do zaplatenia, zo sumy 33,85 € od 22.10.2012 do zaplatenia, zo sumy 33,85 € od 22.11.2012 do zaplatenia, zo sumy 33,85 € od 22.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 33,85 € od 22.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 33,85 € od 22.2.2013 do zaplatenia, zo sumy 33,85 € od 22.3.2013 do zaplatenia, zo sumy 403,04 € od 4.7.2012 do zaplatenia, a trovy konania v sume 66,50 €, tieto na účet žalobcu a trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 141,79 €, na účet jeho zástupcu, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Trovy konania vo vzťahu žalobcu k žalovanému v 1. rade nepriznal.

Súd dokazovaním zistil, že po oboznámení sa žalovaného v 1. rade s vyjadrením žalobcu tento bol opätovne vypočítaný, vo výpovedi uviedol, že bol poučený a informovaný o priebehu splátok, z čoho vyplýva, že jeho manželka nemala uzavretú žiadnu dohodu o splátkach úveru, takže mu klamala. Uviedol, že splátky uhradené v čase, keď odišiel od manželky, neplatila ona, ale tieto boli uhrádzané ním. Zdôraznil, že aj napriek tomu, že žalobca vo vyjadrení uvádza, že vzťah sa riadi ustanoveniami Obch. zákonníka, on s tým nesúhlasí. Ako dôvod uviedol, že brali úver ako občania na zariadenie bytu a známy, s ktorým sa radil ohľadom tejto veci, mu povedal, že je to spotrebiteľský úver a preto trvá na tom, že vzťah sa riadi Občianskym zákonníkom a preto trvá na vznesenej námietke premlčania. Preto podľa neho väčšia časť žalovanej sumy je premlčaná a nenavrhol vykonať žiadne iné dôkazy, preto bolo dokazovanie ukončené a pojednávanie bolo odročené na 11.7.2013 za účelom vyhlásenia rozsudku.

Zo Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade a žalovanou v 2. rade zistil, že žalovaní 1/ a 2/ uzavreli so žalobcom zmluvu o úvere, kde výška úveru bola dohodnutá v sume 60.000,- Sk (1.991,63 €), úroková sadzba 8,80 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru 2% splatný pri podpise zmluvy, poplatok za správu úveru 100,- Sk štvrtročne, výška splátok dohodnutá v sume 1.020,- Sk (33,85 €), periodicita splátok mesačne k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky 20.7.2003, konečná splatnosť úveru dohodnutá na 20.5.2010, splatnosť úrokov dohodnutá v posledný deň kalendárneho mesiaca a úrok z omeškania vo výške dvojnásobku úrokovej sadzby (zák. č. 258/2001 Z.z.).

Súd citoval §§ 1, 2, 3, 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z. o úveroch a keďže podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Z judikatúry Z IV (s. 495) mu vyplynulo, že manželia, ktorí za trvania manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva uzavreli zmluvu o pôžičke ako dlžníci, zodpovedajú veriteľovi (rovnako ako iní dlžníci) spoločne a nerozdielne iba v prípade, keď to bolo dohodnuté, alebo ustanovené právnym predpisom (§ 74 ods. 1 OZ, t. č. 511 ods. 1). Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k právnemu záveru, že aj keď účastníci konania uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere č. 0522232706 dňa 4.6.2003 podľa ust. § 497 a nasl. Zákona č. 513/1991 Zb., teda Obch. zákonníka v znení neskorších predpisov, súd má za to, že táto úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanými je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 4 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere. Jednoznačne je potrebné posudzovať tento vzťah v zmysle týchto zákonných ustanovení, nie v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka. Právny vzťah založený medzi účastníkmi je teda vzťahom občianskoprávnym a na tom nemení nič skutočnosť, že sa spravuje viacerými právnymi predpismi. Z pravidla uvedeného v § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka v spojení s ods. 5 tohto ust. sa vymyká zmluva o úvere podľa Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý vylučuje použitie úpravy Obchodného zákonníka, lebo z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že účastníci dlhujú žalobcovi ku dňu 3.7.2012 celkove sumu 985,87 €, ktorá pozostáva z istiny vo výške 655,43 €, z riadnych úrokov vo výške 87,37 €, z úrokov z omeškania vo výške 176,63 € a poplatkov vo výške 66,44 €.

Pretože námietka premlčania bola vznesená len zo strany žalovaného v 1. rade, a keďže z ustálenej judikatúry vyplýva, že „manželia, ktorí za trvania manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva uzavreli zmluvu o pôžičke ako dlžníci, zodpovedajú veriteľovi rovnako ako iní dlžníci a spoločne a nerozdielne iba v prípade, keď to bolo dohodnuté, alebo ustanovené právnym predpisom“, a keďže v uzatvorenej zmluve o úvere to dohodnuté nebolo a nevyplýva to ani z ust. t. č. § 511 ods. 1 OZ (predtým § 74 ods. 1 OZ), súd na vznesenú námietku premlčania prihliadal len zo strany žalovaného v 1. rade, a na základe vyššie uvedeného súd pri rozhodnutí o nepremlčanom dlhu, teda o dvoch splátkach, rozhodol tak, že žalovaných 1/ a 2/ zaviazal k ich úhrade spolu s riadnym ročným úrokom z úveru od 4.7.2012 do zaplatenia a taktiež aj s úrokom z omeškania. Voči žalovanému v 1. rade v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Keďže zo strany žalovanej v 2. rade námietka premlčania nebola vznesená, a táto nebola vznesená ani jej opatrovníkom, žalovanú v 2. rade súd na zvyšok dlhu zaviazal, a to tak, že istinu ponížil o čiastku, na ktorú bola zaviazaná spoločne a nerozdielne so žalovaným v 1. rade a žalovanú zaviazal k úhrade sumy 918,17 € s 8,80 % riadnym úrokom ročne zo sumy 587,73 € od 4.7.2012 do zaplatenia.

Pri úrokoch z omeškania, tieto sú žalobcom uplatňované oprávnené, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaní 1/ a 2/ splátky neuhrádzali riadne a pravidelne, a preto žalobca má právo v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ a § 3 vl. nar. č. 87/1995 Z.z. aj na tieto úroky. Vzhľadom na uvedené súd žalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne na úhradu tej časti úrokov z omeškania, ktorá voči obom žalovaným nebola premlčaná. Súd pri tom vychádzal z právneho názoru, že pokiaľ ide o úroky z omeškania, tieto sa premlčujú vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote, z čoho vyplýva, že ich možno úspešne uplatniť v uzavretom časovom intervale, ohraničenom tromi rokmi odo dňa podania žaloby späťne (ostatné neskoršie sú premlčané v dôsledku uplynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby k jednotlivým denným úrokom z omeškania).

Keďže ale žalovaná v 2. rade a ani jej ustanovený opatrovník nevzniesli námietku premlčania v tomto konaní, a keďže vzťah žalovaných ako spoločných dlžníkov je vzťahom solidárnym, a teda námietka premlčania vznesená žalovaným v 1. rade sa neuplatní aj u žalovanej v 2. rade, súd túto žalovanú následne zaviazal na zvyšné úroky z omeškania, na úhradu ktorých súd nezaväzoval žalovaného v 1. rade, a to tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Preto súd žalovanú v 2. rade zaviazal uhradiť žalobcovi 8,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 403,04 € od 4.7.2012 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Suma 403,04 € predstavuje rozdiel medzi sumou 741,54 €, z ktorej si žalobca voči žalovaným uplatňoval úrok z omeškania a sumou 338,50 €, ktorá predstavuje súčet mesačných splátok za obdobie od júla 2009 až do marca 2010 vrátane, na ktoré úroky z omeškania bola žalovaná v 2. rade zaviazaná spoločne a nerozdielne so žalovaným v 1. Rade, preto vyhovel návrhu.

Súd o trovách konania vo vzťahu žalobcu k žalovanému v 1. rade rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a účastníkom trovy nepriznal z dôvodu, že každý z účastníkov mal v konaní čiastočný úspech, a o ďalších trovách konania vo vzťahu žalobcu k žalovanej v 2. rade rozhodoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanú, ktorá nemala v konaní úspech, zaviazal žalobcovi uhradiť trovy konania ako aj trovy právneho zastúpenia, a to trovy konania vo výške 66,50 € na účet žalobcu a trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 141,79 €, tieto na účet právneho zástupcu žalobcu, za 2 úkony á 51,45 € + 2 x rež. paušál á 7,63 + 20 % DPH.

V odvolaní žiadal žalobca pri predpokladoch odvolacieho súdu na zmenu rozsudku, tento zmeniť a vyhovieť jeho návrhu v celom rozsahu a priznať spoločne a nerozdielne celú istinu s úrokmi tak ako boli žiadané v žalobe voči obom žalovaným 1) a 2). Žalovaní v 1.a 2.rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 66,50 € (súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisu podania a jeho príloh - položka 20a Sadzobníka súdnych poplatkov), trovy právneho zastúpenia prvostupňového konania za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava veci, podanie na súd) vo výške 141,79 € a trovy právneho zastúpenia odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby vo výške 71,11 € na účet právneho zástupcu žalobcu, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Ak odvolací súd nezmení rozsudok, navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť na ďalšie konanie.

V odvolaní namietal, že na základe zmluvy o splátkovom úvere bola výška úrokovej sadzby dohodnutá v premenlivej výške 8,8 % p.a. a na základe čl. IV Zmluvy o splátkovom úvere „veriteľ je oprávnený meniť výšku Úrokovej sadzby, dohodnutú v základných podmienkach tejto zmluvy“. Žalobcom uplatnená sadzba riadneho úroku vo výške 9,35 % p.a. vyplýva aj zo žalobcom predloženej platobnej histórie žalovaných. Keďže rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvého stupňa nesprávne vylúčil aplikáciu Obchodného zákonníka na záväzkový právny vzťah zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0522232706 a postupoval podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, lebo išlo o absolútny obchod, nesprávne rozhodol. V zmysle judikatúry zmluva uzatvorená podľa Obchodného zákonníka môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy. Ďalej odvolateľ rozoberá ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák., 262 ods. 1, 2 Obch. zák. a poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/224/2011, ktorý považoval v podobnej veci takúto zmluvu za absolútny obchodný záväzkový vzťah podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák. Podobne aj Krajský súd v Košiciach vo veci sp. zn. 3Cob/176/2011 zo dňa 24.5.2012 vychádzal z toho, že zmluva o úvere je upravená v Obchodnom zákonníku. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 5Obo/12/2010 tiež konštatoval, že takáto zmluva je absolútnym obchodným vzťahom. Aj Občiansky zákonník (komentár JUDr. Feketeho k § 566 Obč. zák. píše v dôvodovej správe,

že spotrebiteľské zmluvy sa majú vykladať tak, v akom vzťahu a na akom práve sa dohodnú účastníci v záväzkových právnych vzťahoch), nemožno preto súhlasiť so záverom prvostupňového súdu. Okrem toho odvolateľ poukázal aj na judikatúru NS ČR sp. zn. 32Cbo/3337/2010 a napokon dodal, že súd v merite veci nesprávne vec posúdil, preto aj nemohol rozhodnúť správne a zákonne vo vzťahu k trovám konania. Žalovaní v 1.a 2.rade neuhrádzali pravidelne splátky, preto sú povinní zaplatiť trovy konania v plnej výške. Konajúci súd nesprávne právne posúdil premlčanie nároku v časti istiny, lebo neboli rovnako premlčané úroky a istina. Zaplatením úrokov, zmluvných pokút, poplatkov, odmien, náhrady škody a nákladov vynaložených bankou alebo iných peňažných záväzkov je banka oprávnená požadovať od klienta úroky z omeškania z dlžných čiastok, pričom dlžné čiastky sa úročia úrokmi z omeškania denne od prvého dňa omeškania (vrátane) až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňa splatenia príslušnej dlžnej čiastky (vrátane). Výška úrokov z omeškania je podľa bodu 7.4.8. VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy o splátkovom úvere, 8 % p.a., nesprávne postupoval súd aj pri vyčíslení úrokov z omeškania, lebo vyčíslil len z nezaplatenej splátky, žalobca je však oprávnený na celé úroky, lebo 20.5.2010 nastala splatnosť celého úveru, uplatnil si úroky z omeškania zo všetkých dlžných čiastok. Všeobecný súd svoj právny záver nezdôvodnil zo všetkých zákonných hľadísk, preto ide o arbitrárne rozhodnutie. Návrhy na dokazovanie nemal žalobca pred rozhodnutím súdu prvého stupňa.

Odvolací súd podľa § 214 ods. 2 O.s.p. (lebo v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu uvedenom v § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a zistil, že rozsudok je vecne správny, odvolací súd sa s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvého stupňa stotožňuje v celom rozsahu, lebo sú správne a zákonné (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil a podľa § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok verejne vyhlásil).

Podľa čl. 152 ods.4 Ústavy zavedený zákonom č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z ust. čl. 46 ods.1 Ústavy SR vyplýva, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne SR.

Podľa § 212 ods.3 O.s.p., na vady konania pred súdom prvého stupňa prihladne odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s §132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O. s. p.

Súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický

rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O. s. p., preto tento odvolací dôvod tiež nie je v prejednávanej veci daný.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p.] je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Z ust. § 153 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočnosti, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Zákonná úprava obsiahnutá v ust. § 120 O.s.p. rešpektuje zásadné rozdiely medzi sporovým a nesorovým konaním. Okrem toho akceptuje tú skutočnosť, že vzhľadom k povahe oboch týchto konaní, dokazovanie v sporovom konaní je založené na iných základoch ako dokazovanie v konaní nesorovom. V sporovom konaní účastník má preto povinnosť tvrdenia ( § 79 ods. 1 O.s.p. ) a povinnosť dôkaznú. To ale neznamená, že zákonná úprava sa zrieka zásady materiálnej pravdy. Zákon v ust. § 120 ods. 1 veta tretia O.s.p. vychádzal z toho, že súd síce nie je pri vykonávaní dôkazov odkázaný len na formálny návrh účastníka na vykonanie dôkazu, ale pripúšťa možnosť vykonať aj iné, účastníkmi konania nenavrhané dôkazy. Ich vykonanie však podmieňuje ich výnimočnosťou, ako aj ich nevyhnutnosťou pre rozhodnutie vo veci. Ide tu o také dôkazy, ktoré vyplynú z doterajšieho priebehu konania bez toho, aby zákon ukladal súdu povinnosť takéto dôkazy vyhľadávať. Pritom právo súdu vykonať aj účastníkmi konania neoznačené a nenavrhané dôkazy zostáva len v polohe možnosti a nie povinnosti.

Odvolací súd konštatuje, že na pojednávaní dňa 3.6.2013 žalobca nebol prítomný, žalovaný v 1.rade vysvetlil, že momentálne je nezamestnaný, zmluvu o úvere má bývalá manželka, rozviedli sa pred tromi rokmi. Po rozvode mu vyplatila len časť z predaného bytu, asi 2.500 €. Väčšia časť zo žalovanej sumy je premlčaná, lebo to mu poradil známy, vznášal námietku premlčania čo do celého dlhu, z banky nech predložia rozpis všetkých splátok, ktoré zaplatila bývalá manželka, tak sa zistí, že všetko je premlčané. On nie je podnikateľ a je spotrebiteľ, a preto jednoznačne nejde o obchodný vzťah vo veci.

K tomuto sa žalobca vyjadril písomne tak, že žiada dodržať obchodné podmienky, lebo nejaké splátky evidujú zo strany žalovaných 1.a 2. ako uhradené. Žalovaní 1.a 2. počas obdobia (vyjadrenie zo 14.6.2013) v jednotlivých splátkach celkovo uhradili žalobcovi 67.452,- Sk, t.j. 2.239 € prepočítané konverzným kurzom 30,126 Sk/1 € a táto suma bola žalobcom berúc do úvahy čl. III. bod 8 druhá veta Zmluvy o splátkovom úvere započítaná tak, že bola zarátaná do sumy poplatkov na správu úveru a ďalšie. Okrem toho za ďalšie obdobie od 1.1.2009 do 30.9.2011 v jednotlivých splátkach celkovo žalobcovi uhradili žalovaní 298,72 €. Doplniť dokazovanie nenavrhol žalobca, lebo návrh je úplne jasný, zrozumiteľný a vykonateľný, a preto žiadali vydať platobný rozkaz.

Odvolací súd v súlade s rozsudkom súdu prvého stupňa poukazuje na to, že žalovanej v 2.rade, u ktorej nie je známy pobyt bol ustanovený opatrovník, a ak vzťah žalovaných ako spoločných dlžníkov je vzťahom solidárnym a teda námietka premlčania vznesená žalovaným v 1.rade sa neuplatnila aj u žalovanej v 2.rade, súd žalovanú v 2.rade správne a zákonne zaviazal na zaplatenie istiny 918,17 € s 8,8 % riadnym úrokom ročne zo sumy 587,73 € od 4.7.2012, do zaplatenia a s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 33,85 € od 22.7.2012 do zaplatenia a z ďalších súm, pričom treba súhlasiť so súdom prvého stupňa, že žalovanú v 2.rade musel súd zaviazat' uhradiť žalobcovi úrok v žiadanej výške od 4.7.2012 do zaplatenia a čiastka 403,04 € predstavuje rozdiel medzi sumou 741,54 € istiny,

z ktorej si žalobca voči žalovanej uplatňoval úrok z omeškania a sumou 338,50 €, ktorá predstavuje súčet mesačných splátok za obdobie od júla 2009 až do marca 2010 vrátane, pretože na tieto úroky z omeškania bola žalovaná v 2.rade zaviazaná už spoločne a nerozdielne so žalovaným v 1.rade. V tejto časti aj žalobe vyhovel.

Za takéhoto stavu je právne posúdenie veci súdom prvého stupňa správne pri rešpektovaní zásad sporového konania. Súd prvého stupňa zákonne vyhodnotil dôkazy podľa § 132 až 135 O.s.p. a preto ani uvedený odvolací dôvod (v odvolaní nepomenovaný) nie je daný vo veci. Účastníci síce uzatvorili Zmluvu o úvere č. 0522232706 dňa 4.6.2003 podľa § 497 a nasl. zák.č. 513/1991 Zb, Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, avšak táto úverová zmluva, keďže žalovaný 1.a 2.nie sú podnikatelia, je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere, ani v tomto smere nie je odvolanie opodstatnené. Ku námietke premlčania musel súd prvého stupňa prihliadnuť a správne preto vo vzťahu k žalovanému v 1.rade čiastočne žalobu zamietol.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa odôvodňuje § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. pre neúspech žalobcu.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

**Poučenie:**

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.